

Sygn. akt VI GC 128/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Stafska

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki jawnej
w R.

przeciwko: M. P. (1), G. R. w R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. P. (1) na rzecz powoda (...) Spółki jawnej w R. kwotę 5.393,61 zł (pięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote 61/100),

II. umarza postępowanie co do kwoty 138.932,19 zł (sto trzydzieści osiem tysięcy dziewięćset trzydzieści dwa złote 19/100),

III. w pozostałej części powództwo oddala,

IV. zasądza od pozwanych M. P. (1) i G. R.

w R. solidarnie na rzecz powoda (...) Spółki jawnej w R. kwotę 7.090,50 zł (siedem tysięcy dziewięćdziesiąt złotych 50/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. zarządza ściągnąć od pozwanego M. P. (1) kwotę 1,48 zł (jeden złotych 48/100) na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy

w Rzeszowie tytułem uzupełnienia zaliczki na koszt stawiennictwa świadka,

VI. zarządza zwrot powodowi kwoty 3.473,50 zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt trzy złote 50/100) tytułem połowy opłaty od cofniętego pozwu.

Sygn. akt VI GC 128/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 lipca 2013 r.

Pozwem z dnia 22 kwietnia 2013 r. powód (...) Spółka jawna w R. wniósł przeciwko pozwanym M. P. (1) oraz G. R. o zapłatę solidarnie kwoty 138.932,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 marca 2013 r. oraz kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu podał, że

w dniu 8 października 2012 r. zawarł z M. P. (1) umowę nr (...), na podstawie której powodowa spółka miała wykonać, dostarczyć i zamontować elementy konstrukcyjne z drewna klejonego warstwowo na potrzeby zadania pod nazwą „Zadaszenie Budynku Sportowego w R.”. Na skutek nieprzygotowania terenu inwestycji przez pozwanego M. P. (1)

pod montaż konstrukcji wykonanie przedmiotowego zadania przez powoda w terminie umownym nie było możliwe. Ostatecznie powodowa spółka wykonała zadanie w dniu 3 stycznia (...), który to termin został zaakceptowany przez pozwanego M. P. (1). Dodał, że pismem z dnia 5 października 2012 r. pozwany zgłosił powoda jako podwykonawcę G. R., która nigdy tego zgłoszenia nie kwestionowała (§ 3 pkt. g umowy). Powód wykonał cały zakres robót zgodnie z umową, co zostało potwierdzone w protokole odbioru z dnia 1 lutego 2013 r.

Strona powodowa wskazała nadto, że zgodnie z § 6 ust. 1 umowy 60% wynagrodzenia pozwany miał zapłacić na podstawie faktury proforma doręczonej mu w dniu dostawy wykonanych przez powoda elementów na teren budowy. Mimo braku płatności powyższej należności powód wywiązał się z obowiązków umownych. W dniu 1 lutego 2013 r. pozwany M. P. (1) odebrał bez zastrzeżeń roboty wykonane przez powodową spółkę, co stanowiło podstawę (§ 6 ust. 2 umowy) do wystawienia faktury VAT.

W tej samej dacie powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 140.777,39 zł obejmującą całość wynagrodzenia za zrealizowane roboty budowlane bowiem M. P. (1) nie zapłacił zaliczki. Powód dodał, że w dniu 5 kwietnia 2013r. dokonał korekty wystawionej wcześniej faktury VAT pomniejszając ją o kwotę 1.845 zł. Po korekcie faktura VAT nr (...) opiewała na kwotę 138.932,19 zł. Wobec braku zapłaty powyższej należności powód wezwał pozwanego M. P. (1) do jej uregulowania. Wezwanie to jednak okazało się bezskuteczne.

Strona powodowa podniosła, że wobec zgłoszenia pozwanego jako podwykonawcy na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. pozwany G. R. jako inwestor ponosi solidarną z pozwanym M. P. (1) odpowiedzialność wobec powoda za zapłatę wynagrodzenia za wykonane roboty. Pismem z dnia 14 marca 2013 r. powód wezwał G. R. do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. W korespondencji oraz w rozmowach telefonicznych G. R. nigdy nie kwestionowała po jej stronie obowiązku zapłaty kwoty objętej przedmiotową fakturą VAT, zaś brak zapłaty argumentowała przeszkodami proceduralnymi – zmiana uchwały budżetowej i konieczność wyrażenia zgody przez Radę Gminy, brak środków na zapłatę, nieprzedłożenie oryginału faktury VAT.

Pozwany M. P. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w stosunku do niego oraz zasądzenie kosztów postępowania. Podniósł, że stosownie do art. 647¹ § 5 k.c. za zapłatę dochodzonego pozwem wynagrodzenia powoda odpowiedzialność odpowiadają solidarnie obaj pozwani. Spełnienie przez niego wszystkich wymagań z § 10 pkt. 8 umowy skutkuje bezpośrednim zobowiązaniem pozwanego G. R. do zapłaty powodowi objętej pozwem należności.

Pozwany M. P. (1) wskazał, że nie otrzymał od G. R. należnego mu wynagrodzenia w kwocie 138.932,18 zł, które to wynagrodzenie przysługiwało powodowi.

Z ostrożności procesowej pozwany M. P. (1) w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut potrącenia jego wierzytelności w kwocie 29.176 zł z tytułu kary umownej z należnością dochodzoną przez powoda. Wyjaśnił, że powyższa kara umowna przysługuje mu na podstawie § 8 ust. 1 pkt. a umowy z dnia 8 października 2012 r. z uwagi na zwłokę w wykonaniu przez powoda robót. Umowny termin został bowiem ustalony na dzień 23 listopada 2012 r., natomiast według protokołu odbioru robót cały zakres robót został wykonany dopiero w dniu 1 lutego 2013 r. Jednocześnie zaprzeczył aby zwłoka powoda wynikała z przyczyn niezależnych od powoda, jak również aby zaakceptował inny termin wykonania umowy.

Pismem z dnia 20 maja 2013 r. pozwany G. R. wniosła odpowiedź na pozew domagając się oddalenia powództwo w stosunku do niego oraz zasądzenia kosztów postępowania. G. zakwestionowała żądanie pozwu podnosząc, że istnieje różnica między kwotą żadaną przez powoda a wartością tych robót wycenioną w Kosztorysie Powykonawczym przedstawionym przez M. P. (1), opiewająca na kwotę 92.613,76 zł. Ponadto zgodnie z § 10 ust. 8 umowy nr (...) zawartej pomiędzy G. R. jako Zamawiającym a M. P. (1) jako Wykonawcą na rozbudowę i przebudowę budynku sportowego zapłata wynagrodzenia należnego podwykonawcy będzie możliwa do dokonania bezpośrednio przez Zamawiającego w sytuacji, gdy Wykonawca nie dokona zapłaty

a Podwykonawca zwróci się do Zamawiającego z żądaniem takiej zapłaty oraz udokumentuje zasadność takiego żądania fakturą zaakceptowaną przez Wykonawcę i dokumentami potwierdzającymi wykonanie i odbiór fakturowanych robót. Zamawiający do chwili wniesienia odpowiedzi na pozew nie otrzymał oryginału oświadczenia

Wykonawcy o niezapłaceniu należności na rzecz Podwykonawcy, ani też zaakceptowanej przez Wykonawcę faktury VAT dot. przedmiotowej należności. Pozwany zarzucił również, że w związku z odstąpieniem przez G. R. jako Zamawiającego od umowy nr (...) z przyczyn dotyczących Wykonawcy trwa obecnie inwentaryzacja wykonanych robót, po której nastąpić ma odbiór końcowy wykonanej części zadania. Sporządzony zaś przez Wykonawcę kosztorys powykonawczy jest obecnie weryfikowany przez Inspektora Nadzoru oraz inspektorów branży elektrycznej i sanitarnej. Dopiero po weryfikacji możliwe będzie określenie wartości robót wykonanych przez powoda i tym samym należności powoda.

Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. pozwany M. P. (2) podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Do przedmiotowego pisma dołączył swoje oświadczenie z dnia 28 marca 2013 r. o nieuregulowaniu należności przysługującej powodowi jako podwykonawcy w wysokości 138.932,19 zł, jednocześnie wnioskując, aby należność tę zapłaciła G. R..

Strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 13 czerwca 2013 r. podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. Nadto podniosła, że umowa pomiędzy pozwanymi nie może mieć wpływu na zasadność roszczenia powoda wobec G. R., która zresztą po zgłoszeniu podwykonawcy nie skorzystała z prawa wniesienia sprzeciwu w trybie art. 647¹ § 2 k.c. W umowie pomiędzy powodem a pozwanym wynagrodzenie zostało określone jako ryczałtowe, zaś wykonanie przez powoda robót zostało potwierdzone w bezusterkowym protokole odbioru z dnia 1 lutego 2013 r.

Pismem z dnia 1 lipca 2013 r. powód ograniczył powództwo o kwotę należności głównej, tj. 138.932,19 zł. Nadto wskazał, że w dniu 21 czerwca 2013 r. pozwana G. R. dokonała zapłaty w/w kwoty tytułem należności wynikającej z faktury VAT nr (...) (skorygowanej fakturą (...)). Żaden z pozwanych nie uiszczył jednak na rzecz powoda skapitalizowanych odsetek za nieterminowe spełnienie świadczenia ani też kosztów postępowania.

W odpowiedzi na powyższe pismo pozwany M. P. (1) wniósł o oddalenie wobec niego powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. R. w dniu 6 czerwca 2012 r. zawarła z M. P. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa (...) P. M., umowę nr (...), której przedmiotem była rozbudowa i przebudowa budynku sportowego w R.. W § 10 ust. 1 w/w umowy strony zastrzegły możliwość powierzenia przez Wykonawcę wykonania części robót lub usług podwykonawcom pod warunkiem, że posiadają oni kwalifikacje do ich wykonania. Nadto strony tej umowy ustaliły zasady i warunki na jaki podwykonawca będzie mógł żądać od Inwestora zapłaty należności za wykonane roboty (§ 10 ust. 8).

(Dowód: umowa nr (...) z 6.06.2012 r., k. 61-66)

W dniu 8 października 2012 r. M. P. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa (...) P. M. (Zamawiający), zawarł z (...) Spółką jawną w R. (Wykonawca) umowę nr (...). Przedmiotem tej umowy było wykonanie, dostarczenie i montaż elementów konstrukcyjnych z drewna klejonego warstwowo w klasie (...) oraz (...) na potrzeby „Zadaszenia Budyńku Sportowego w R.”, na warunkach wskazanych w ofercie nr (...)/AKT-1 i w zakresie zgodnym z projektem budowlanym w ramach inwestycji „Rozbudowa budynku sportowego w R.”. W § 2 ust. 1 wskazano, że dniem rozpoczęcia wykonania przedmiotu umowy jest dzień jej podpisania. Natomiast w § 2 ust. 2 umowy strony ustaliły termin zakończenia robót do dnia 23 listopada 2012 r. przy czym w § 2 ust. 3 wskazano okoliczności (m.in. nie powstałe z winy Wykonawcy), w przypadku zaistnienia których możliwa była zmiana terminu wykonania umowy.

Zgodnie z zapisami umowy do obowiązków Zamawiającego należało dostarczenie Dostawcy inwentaryzacji stanu rzeczywistego budowy dla potrzeb wykonania projektu wykonawczego w wersji papierowej oraz elektronicznej

w terminie do dnia 19 października 2012 r. (§ 3 pkt. c), a także udostępnienie oraz przygotowanie obiektu w zakresie niezbędnym pod montaż konstrukcji,

w tym wykonanie robót żelbetonowych wraz z zakotwieniem w nich zaprojektowanych łączników w terminie do dnia 5 listopada 2012 r. Przesunięcie tego terminu skutkowało automatycznym przesunięciem terminu wykonania przedmiotu umowy (§ 3 pkt. c). Zamawiający zobowiązał się także do dokonania zgłoszenia Wykonawcy jako podwykonawcy Inwestorowi w terminie 7 dni od dnia podpisania umowy (§ 3 pkt. g). Natomiast Wykonawca zobowiązał się do wykonania przedmiotu w umownym terminie z zastrzeżeniem wywiązania się z obowiązków przez Zamawiającego określonych w § 3 umowy, zaś w przypadku uchybienia terminowi przez Zamawiającego termin wykonania umowy ulegał odpowiedniemu przesunięciu (§ 4 ust. 1).

Na podstawie § 5 umowy strony ustaliły wynagrodzenie za jej przedmiot na kwotę 112.953 zł netto plus podatek VAT (138.932,19 zł brutto). W § 6 umowy strony ustaliły warunki płatności należności za przedmiot umowy przyjmując, że 60% wartości zamówienia brutto, tj. 83.359,31 zł nastąpi

w terminie 30 dni od dnia dostawy elementów konstrukcyjnych na budowę na podstawie faktury proforma dostarczonej w dniu dostawy towaru (§ 6 ust. 1), natomiast pozostała część wynagrodzenia, tj. 55.572,88 zł, miała być płatna

w terminie 30 dni od dnia wystawienia Zamawiającemu faktury końcowej, przy czym podstawą wystawienia faktury końcowej miał być protokół odbioru końcowego przedmiotu umowy, podpisany przez strony. Strony umowy nr (...) zasady odbioru końcowego określili w § 7 ustalając m.in., że za datę wykonania przez Wykonawcę zobowiązania uznaje się dzień zgłoszenia gotowości przedmiotu umowy (§ 7 ust. 4). Zasady naliczania kar umownych określono w § 8 umowy.

(Dowód: umowa nr (...), k. 10-15)

Pozwany M. P. (1) w dniu 17 października 2012 r. zgłosił pozwanemu G. R. jako Inwestorowi powodową spółkę – (...) i (...) spółka jawna, jako podwykonawcę w zakresie przedmiotowej inwestycji.

(Dowód: pismo z 5.10.2012 r., k. 32, korespondencja email, k. 33)

Powodowa spółka zakończyła pracę 3.01.2013r. czego powodem było opóźnienie leżące po stronie pozwanego M. P. (1) w przesłaniu inwentaryzacji stanu rzeczywistego budowy (dostarczoną ją 14.11.2012r.) oraz brak zamontowania wszystkich zaprojektowanych łączników do montażu wiaty. Pozwany M. P. (1) o fakcie zamontowania kotwi powiadomił powoda drogą elektroniczną w dniu 15 grudnia 2012 r. wieczorem polecając rozpoczęcie montażu w dniu 17 grudnia 2012 r. Zakończenie montażu wszystkich zaprojektowanych łączników pod montaż konstrukcji wiaty zostało jednak ukończone dopiero dnia 17 grudnia 2012 r. W konsekwencji czego powodowa spółka rozpoczęła montaż konstrukcji zadeklarowała na dzień 19 grudnia 2012 r. zważywszy na konieczność poczynienia czynności przygotowawczo-organizacyjnych. Powód z przyczyn nie leżących po jego stronie dostarczył elementy konstrukcyjne na budowę i rozpoczął ich montaż w dniu 19 grudnia 2012 r., zaś zakończył w dniu 3 stycznia 2013 r. Powód w dniu 3 stycznia 2013 r. zgłosił pozwanemu M. P. (1) do odbioru wykonane przez siebie roboty. W dniu 1 lutego 2013 r., przy udziale przedstawicieli Inwestora G. R. Generalnego (T. S.), Wykonawcy (...) .H.U (...) (M. P. (1), R. S. (1)), Podwykonawcy FAMILIA J. i Wspólnicy s.j. (J. F., J. S.), oraz Inspektora Nadzoru (J. L.), sporządzono protokół odbioru wykonanych robót potwierdzając dostawę i montaż elementów konstrukcyjnych z drewna klejonego zgodnie z umową z dnia 8 października 2012 r. nr 8/10/2012. W protokole tym stwierdzono dobrą jakość wykonanych robót oraz przekazanie kompletnej dokumentacji odbiorowej.

Pismem z dnia 14 stycznia 2013 r. powodowa spółka powiadomiła G. R. o zakończeniu w dniu 3 stycznia 2013 r. prac przy montażu konstrukcji wiaty z drewna klejonego warstwowo na zadaniu „Rozbudowa budynku sportowego w R.” oraz fakcie zgłoszenia gotowości do odbioru tych robót.

Dowód: pismo pozwanego M. P. (1) z 30.11.2012 r., k. 34; pismo powoda z 4.12.2012 r., k. 35; korespondencja email pomiędzy stronami, k. 36, 38; pismo powoda z 13.12.2012 r., k. 37; notatka służbowa z 17.12.2012 r., k. 39; pismo powoda z 18.12.2012 r., k. 40; pismo powoda

z 14.01.2013 r., k. 41; pismo powoda z 14.01.2013 r., k. 42; protokół odbioru z 3.01.2013 r., k. 23; zeznania świadków J. S., J. F., częściowe zeznania R. S. (1) – nagranie rozprawy z 12.08.2013 r.)

W dniu 19 grudnia 2012 r. powód z tytułu zaliczki na elementy z drewna klejonego warstwowo wraz z dostawą i montażem zgodnie z umową nr (...) wystawił na rzecz pozwanego M. P. (1) – Firma Handlowo-Usługowa (...), fakturę proforma

nr 12- (...) na kwotę 83.359,31 zł brutto z terminem płatności na dzień 18 stycznia 2013 r. Powyższa faktura została doręczona w/w pozwanemu w dniu 29 stycznia 2013 r.

(Dowód: faktura proforma nr 12- (...) wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 24)

W dniu 1 lutego 2013 r. powód wystawił na rzecz pozwanego M. P. (2) fakturę VAT nr (...) na kwotę 140.777,19 zł brutto z terminem płatności na dzień 4 marca 2013 r. Fakturą nr (...)

z dnia 5 kwietnia 2013 r. powód dokonał korekty w/w faktury obniżając należność o kwotę 1.845 zł w zakresie impregnacji (...). Po korekcie faktura VAT nr (...) opiewała na kwotę 138.932,19 zł i obejmowała należność z tytułu elementów z drewna klejonego warstwowo z dostawą i montażem zgodnie z umową z 8 października 2012 r.

(Dowód: faktura VAT nr (...), k. 27; faktura VAT nr (...), k. 26).

Pismem z dnia 7 marca 2013 r. powód wezwał pozwanego M. P. (1) do zapłaty należności objętej fakturą VAT nr (...).

(Dowód: wezwanie do zapłaty nr z 7.03.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 28, 29)

Wezwanie do zapłaty należności objętej fakturą VAT nr (...) pismem z dnia 14 marca 2013 r. powód skierował także do pozwanego G. R. jednocześnie informując, że wezwanie do zapłaty pozwanego M. P. (1) okazało się bezskuteczne.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie G. R. odmówiła zapłaty należności stwierdzając, że żądanie to nie spełnia wymogów wynikających

z umowy zawartej pomiędzy G. a M. P. (1),

tj. nie dołączono zaakceptowanej przez Wykonawcę faktury oraz jego oświadczenia o braku zapłaty żądanej kwoty.

Powodowa spółka ustosunkowując się do w/w pisma G. R.

w piśmie z dnia 21 marca 2013 r. podniosła, że postanowienia umowy zawartej pomiędzy Inwestorem a Głównym Wykonawcą nie są wiążące dla podwykonawcy (powoda). Nadto przedstawiła swoje stanowisko co do podstaw i zasad odpowiedzialności G. R. na podstawie przepisu art. 647¹ k.c.

(Dowód: wezwanie do zapłaty z 14.03.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 30, 31; pismo G. R., k. 44; pismo powoda z 21 marca 2013 r., k. 45)

W dniu 28 marca 2013 r. pozwany M. P. (1) przesłał faksem do pozwanego G. R. oświadczenie o nieuregulowaniu wobec powodowej spółki należności w wysokości 138.932,19 zł brutto wynikającej z umowy z dnia października 2012 r. W oświadczeniu tym M. P. (1) zwrócił się G. R. z prośbą o wypłatę powyższej należności powodowej spółce.

W odpowiedzi na powyższe G. R. pismem z dnia 4 kwietnia 2013 r. wezwała M. P. (1) do przedłożenia oryginału w/w oświadczenia oraz oryginału faktury VAT nr (...).

Pismem z dnia 4 kwietnia 2013 r. pozwany M. P. (1) przesłał do G. R. uwierzytelnioną kopię faktury VAT nr (...)

(Dowód: Oświadczenie z 28.03.2013 r., k. 69; potwierdzenie wysłania faksu, k. 70; oświadczenie z 28.03.2013 r. z prezentatą wpływu, k. 48; pismo G. R. z 4.04.2013 r., k. 71; pismo M. P. (1) z 4.04.2013 r., k. 72)

Pismem z dnia 8 kwietnia 2013 r. skierowanym do M. G. R. potwierdziła termin i godzinę inwentaryzacji i odbioru wykonanych prac na dzień 10 kwietnia 2013 r., godz. 10:00.

W dniu 10 kwietnia 2013 r. odbyło się spotkanie robocze

dot. przedmiotowego zadania inwestycyjnego, na którą to okoliczność sporządzono protokół. W protokole M. P. (1) stwierdził, że wyraża zgodę na zapłacenie przez G. R. za wykonanie robót przez powodową spółkę.

(Dowód: pismo G. R. z 8.04.2013 r., k. 93, protokół ze spotkania z 10.04.2013 r. wraz z listą obecności, k. 94, 95).

Pismem z dnia 21 stycznia 2013 r. pozwany M. P. (1) poinformował powoda, że zostaną naliczone kary umowne z tytułu zwłoki w terminowym zakończeniu robót (§ 8 umowy).

(Dowód: pismo M. P. (1) z 21.01.2013 r. k. 75)

W dniu 21 czerwca 2013 r. pozwany G. R. dokonała w drodze przelewu zapłaty na rzecz powoda (...) spółka jawna kwoty 138.932,19 zł tytułem należnego powodowi wynagrodzenia za roboty objęte żądaniem pozwu.

(Dowód: potwierdzenie przelewu, k. 128)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o w/w dowody

z dokumentów oraz zeznania świadków J. S., J. F. oraz częściowych zeznań R. S. (1). Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne albowiem nie były kwestionowane przez strony postępowania tak co do autentyczności, jak i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków J. S., J. F., gdyż ich treść była zgodna, spójna i korespondowała z dowodami z dokumentów. Sąd odmówił jedynie wiary zeznaniom świadka R. S. (1) w zakresie jego twierdzeń, że uchybienie terminowi zakończenia prac przez powodową spółkę nastąpiło z powodu niedostarczenia przez powoda wzorca kotew. Jak zeznał ten sam świadek wykonanie kotwi było możliwe bez tego wzornika, który jedynie ułatwiał zadanie. Z treści umowy łączącej stronę powodową z pozwanym M. P. (1) nie wynikało zresztą, aby powodowa spółka była zobowiązana do wykonania takiego wzornika kotwi. Treść zeznań świadka R. S. w omawianym zakresie nie znajdowała odzwierciedlenia w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powód w niniejszym procesie dochodził od pozwanego M. P. (1), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa (...) P. M., wynagrodzenia w kwocie 138.932,19 zł z tytułu wykonania przedmiotu umowy nr (...), wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. Jako drugiego pozwanego powód wskazał G. R. wywodząc jego odpowiedzialność solidarną z przepisu art. 647¹ k.c. jako Inwestora za wykonane roboty.

W toku sprawy powód pismem z dnia 1 lipca 2013 r. (k. 127) ograniczył żądanie pozwu o należność główną w kwocie 138.932,19 zł. Przyczyną powyższego był fakt zapłaty tej należności przez pozwanego G. R.

w dniu 21 czerwca 2013 r. W konsekwencji postępowanie w tym zakresie

– na mocy art. 203 § 1 k.p.c. w związku z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy umorzył, o czym orzekł w pkt. II wyroku. Nadmienić należy, że wobec ograniczenia powództwa przed rozpoczęciem rozprawy nie była konieczna zgoda pozwanych na tę czynność, ani też oświadczenie powoda o zrzeczeniu się roszczenia.

W istocie zatem przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie stało się żądanie zasądzenia od pozwanych odsetek ustawowych od 5 marca 2013 r. do dnia zapłaty, tj. 21 czerwca 2013 - z tytułu opóźnienia - jak wynikało to z pozwu - w zapłacie należności głównej w kwocie 138.932,19 zł. dochodzonej pierwotnym żądaniem tytułem wynagrodzenia z umowy zawartej pomiędzy powodem, a M. P. (1). Innymi słowy odsetki te dochodzone były z tytułu opóźnienia w zapłacie długu pieniężnego M. P. (1) za wykonane roboty wynikające ze stosunku umownego – umowy z dnia 8.10.2012r. Skapitalizowane odsetki za powyższy okres wyniosły 5.393,61 zł. Niniejsze wynikało z treści pozwu, jego uzasadnienia faktycznego jak i wskazania początkowej daty rozpoczęcia ich biegu.

W pierwszej kolejności więc, aby przesądzić czy i od jakiej kwoty odsetki są czy też nie należnymi Sąd przesądził czy, kiedy i w jakiej wysokości M. P. (1) obowiązany był do zapłaty należności głównej.

W toku sprawy pozwani, w tym M. P. (1) nie kwestionowali należności objętej fakturą VAT nr (...) w kwocie 138.932,19 zł - wyjściowo, ani jej terminu wymagalności co do zasady. Zasadność wynagrodzenia należnego z umowy potwierdziły ustalenia faktyczne. Powód wykonał umowę, co implikowało obowiązek zapłaty wynagrodzenia. W sprawie bezsporne było, że pozwany M. P. (1) zobowiązania swego w terminie nie uregulował, należność tę zapłaciła G. R. w dniu 21 czerwca 2013 r.

Przedmiotowej wierzytelności M. P. (1) przeciwstawił jedynie swoją wierzytelność - z tytułu kary umownej za nieterminowe zakończenie robót w kwocie 29.176 zł. podnosząc w tym zakresie zarzut potrącenia.

W okolicznościach niniejszej sprawy brak jednak podstaw dla przyjęcia zasadności naliczenia przez pozwanego M. P. (1) kary umownej za zwłokę w wykonaniu umowy nr (...), a tym samym należytego udowodnienia wierzytelności stanowiącej przedmiot potrącenia.

Umowny termin zakończenia robót przez powoda został określony wprawdzie na dzień 23 listopada 2012 r. Jak wynika jednak z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności pisma pozwanego M. P. (1) z 30.11.2012 r., k. 34; pisma powoda z 4 grudnia 2012 r., korespondencji email pomiędzy stronami, pisma powoda z 13 grudnia 2012 r., notatki służbowej

z 17 grudnia 2012 r., pisma powoda z 18 grudnia 2012 r., pisma powoda z 14 stycznia 2013 r., oraz zeznań świadków J. S. i J. F., nie nastąpiło opóźnienie w wykonaniu robót. Stosownie bowiem do par. 4 pkt 1 pkt b do obowiązków wykonawcy należało wyprodukowanie, dostarczenie i montaż przedmiotu umowy w terminie określonym w par. 2 ust. 2 pod warunkiem terminowego wywiązania się Zamawiającego z określonych w par. 3 obowiązków, a w przypadku uchybienia któremukolwiek terminowi określonego w par. 3 termin wykonania przedmiotu umowy ulegnie odpowiedniemu przesunięciu.

Analizując w tym kontekście terminowość wykonania obowiązków przewidzianych par. 3 umowy przez zamawiającego to po pierwsze należało stwierdzić, iż nie wykonał on terminowo obowiązku wynikającego z par. 3 pkt b- dostarczenie inwentaryzacji stanu rzeczywistego budowy dla potrzeb wykonania projektu wykonawczego - przekraczając w tym zakresie termin wyznaczony w umowie skoro termin umowy to : do dnia 19.10.2012r. , a dostarczenie nastąpiło : 14.11.2012r. (zeznania świadka J. F.) tj. o 25 dni później.

A także z par. 3 pkt c – udostępnienie i przygotowanie obiektu w zakresie niezbędnym pod montaż konstrukcji, w tym wykonanie robót żelbetowych wraz z zakotwieniem w nich zaprojektowanych łączników – przekraczając w tym zakresie termin wyznaczony w umowie skoro termin umowy to : 5 listopada 2012r. , a termin faktyczny to : 17 grudnia 2012r. , tj. 42 dni .

Tym samym jeśli przyjąć w odniesieniu do pierwszego z w/w obowiązków, iż zgodnie z umową powód winien od daty dostarczenia mu dokumentacji dysponować 35 dniami - do zakończenia wykonania umowy (umowa miała być wykonana w ciągu 47 dni, dokumentacja winna być dostarczona po 12 dniach od rozpoczęcia wykonywania umowy) to termin umowy zakończenia robót ulegał przedłużeniu o 35 dni.

W odniesieniu zaś do drugiego z w/w obowiązków, to zgodnie z umową powód winien od daty przygotowania obiektu w tym zakotwienia łączników dysponować 19 dniami - do zakończenia wykonania umowy (umowa miała być wykonana w ciągu 47 dni, przygotowanie obiektu winno nastąpić po 28 dniach od rozpoczęcia wykonywania umowy) to termin umowy zakończenia robót ulegał przedłużeniu o 19 dni.

Łącznie więc termin zakończenia umowy podlegał przedłużeniu o 54 dni, co powodowało, iż termin zakończenia robót wynikający z protokołu odbioru, a to 3 stycznia 2013r. był terminem właściwym.

Zresztą już samodzielne przyjęcia tylko opóźnienia w wykonaniu obowiązku wynikającego z par. 3 lit.c było wystarczającym dla przyjęcia wykonania umowy w terminie , skoro od daty 17 grudnia 2012r. wykonawca winien mieć 19 dni do wykonania umowy, a zakończył jej wykonanie w ciągu 17 dni.

Tak więc w ocenie Sądu Okręgowego nie nastąpiło opóźnienie w wykonaniu umowy , jeśli jednak nawet chcieć przyjąć , iż umowa nie ulegała automatycznemu przedłużeniu na zasadzie par. 4 lit. b umowy , to z pewnością przytoczone okoliczności w świetle zeznań powołanych w stanie faktycznym świadków obligowały do przyjęcia , iż przekroczenie daty 23 listopada 2013r. (par. 2 pkt 2 umowy) nastąpiło z powodu okoliczności za które powód nie ponosił odpowiedzialności. Powodowa spółka była bowiem gotowa do dostarczenia i montażu przedmiotowych elementów jednak nie mogła tego zrobić w przewidzianym pierwotnie umową terminie z uwagi na opóźnienie w przesłaniu inwentaryzacji stanu rzeczywistego budowy oraz braku zamontowania wszystkich zaprojektowanych łączników do montażu wiaty przez pozwanego M. P. (1).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy – na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c.- zasądził od pozwanego M. P. (1) na rzecz powoda kwotę 5.393,61 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od należności głównej, przy uwzględnieniu terminu wymagalności tej należności i jej zapłaty oraz żądania pozwu, o czym orzekł w pkt. I wyroku.

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 647¹ § 5 k.c. Sąd oddalił powództwo w zakresie zasądzenia od pozwanego G. R.

w/w skapitalizowanych odsetek (pkt. III wyroku) uznając żądanie pozwu w tym zakresie z poniższych przyczyn za niezasadne.

Zdaniem Sądu Okręgowego w okolicznościach niniejszej sprawy pozwana G. R. na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. ponosiła solidarną z M. P. (1) odpowiedzialność za wynagrodzenie powoda jako podwykonawcy za wykonane przez niego roboty. Powodowa spółka została bowiem zgłoszona jako podwykonawca, czemu G. się nie sprzeciwiła, a dokonując zapłaty należności głównej w istocie roszczenie to uznała. Argumentacja wyrażona przez nią w odpowiedzi na pozew nie znajdowała uzasadnienia. Kwestia uregulowań umownych pomiędzy nią, a drugim z pozwanych dotyczyła wyłącznie stron tej umowy, a nie powoda , względem którego gmina odpowiadała jak za dług nie swój , ale cudzy, a konkretnie M. P. (1). W tym zakresie gmina związana była wysokością zobowiązania M. P. (1) w stosunku do powoda , wynikającą z umowy z dnia 8.10.2012r. i brak było podstaw dla odnoszenia się do ewentualnych Kosztorysów Powykonawczych i inwentaryzacji.

Niniejsze obligowało więc gminę R. do zapłaty powodowi kwoty w wysokości 138.933,00 zł co pozwana gmina uczyniła w dacie 21 czerwca 2013r.

Powód obok należności głównej, tj. wynagrodzenia za przedmiot umowy domagał się zasądzenia od G. R. również odsetek ustawowych za nieterminową zapłatę wynagrodzenia, jak już wskazano na wstępie z tytułu opóźnienia w zapłacie zobowiązania pieniężnego M. P. (1) za wykonane roboty wynikające ze stosunku umownego – umowy z dnia 8.10.2012r. Niniejsze wynikało z treści pozwu, jego uzasadnienia faktycznego jak i wskazania początkowej daty rozpoczęcia ich biegu.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że przepis art. 647¹ § 5 k.c. należy wyklądać ściśle, a zatem inwestor odpowiada jedynie za wynagrodzenia podwykonawcy. Z art. 647¹ k.c. nie wynika bowiem, aby inwestor oraz generalny wykonawca, ponosili odpowiedzialność solidarną wobec podwykonawcy za należności uboczne, w takim samym zakresie jak podmiot zobowiązany do tego z umowy. Wniosku takiego nie można wysnuć z literalnego brzmienia powyższej regulacji, a mając na uwadze, dolegliwy i wyjątkowy charakter wprowadzonej ustawą odpowiedzialności solidarnej inwestora i wykonawcy, nie ma jakichkolwiek podstaw do stosowania w tym zakresie wykładni rozszerzającej. Przyjęcie tego poglądu nie koliduje w jakimkolwiek zakresie z istotą solidarności, gdyż zgodnie z wolą ustawodawcy zleceniodawca strony powodowej oraz inwestor i generalny wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność, która zgodnie z art. 366 k.c. uprawnia wierzyciela do żądania świadczenia od wszystkich dłużników

łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, przy czym odnosi się ona wyłącznie do należnego podwykonawcy wynagrodzenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1912 r., IV CSK 91/12, LEX nr 1275009; wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 1 października 2012 r., I ACa 924/12, LEX nr 1289593).

Wobec powyższego brak było podstaw do uwzględnienia powództwa w powyższym zakresie.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając solidarnie od obu pozwanych na rzecz powoda kwotę 7.090,50 zł. Na powyższą kwotę składa się 1/2 część opłaty od pozwu uiszczona przez powoda, tj. 3.473,50 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł, oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł).

Zdaniem Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy obu pozwanych należy uznać za przegrywających sprawę, biorąc pod uwagę zasadność wytoczenia powództwa co do należności głównej, stanowiącej podstawę zasady i wysokości obciążenia kosztami procesu. W dacie wniesienia pozwu powództwo w powyższym zakresie było zasadne, a jego zaspokojenie nastąpiło w toku postępowania. Zaspokojenie przez stronę pozwaną roszczenia w toku procesu należy zatem uznać za jednoznaczne z przegraniem sprawy przez stronę pozwaną; w tym przypadku stronie pozwanej należą się koszty procesu tylko wtedy, gdy nie dała ona powodu do wytoczenia procesu.

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r., IV CZ 111/10, LEX nr 898274; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1951 r.,

C 593/51, OSN(C) 1952/2/49; Henryk Pietrzykowski. *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*. LexisNexis. Warszawa 2009, k. 298)..

W okolicznościach niniejszej sprawy zasadność wytoczenia powództwa wobec pozwanego M. P. (1) jest oczywista.

Zdaniem Sądu również wobec G. R. wytoczenie powództwa było zasadne i dała ona podstawę również do wytoczenia przeciw niej powództwa. Wskazywała na to jej postawa w toku przedprocesowym.

Trzeba mieć na uwadze, że już 15 marca 2013r. G. została wezwana przez powoda do zapłaty i do tego wezwania dołączone zostały, jak wskazuje na to treść pisma, zarówno kopia faktury, jak i kopia protokołu odbioru robót. Pomimo to G. odmówiła zapłaty pismem z dnia 20 marca 2013r. powołując się niezasadnie na postanowienia umowy zawartej z M. P. (1).

Powód odniósł się do tegoż stanowiska pismem z dnia 21 marca 2013r. i wyznaczył 3 dniowy termin do zapłaty o charakterze przesądowym. Termin ten upłynął bezskutecznie.

Pomimo to gmina nie dokonała zapłaty, nawet w dniu 28 marca 2013r. kiedy już dysponowała faksowym oświadczeniem pozwanego P. o nieuregulowaniu przez niego zobowiązania z wnioskiem o wypłatę przez gminę powodowi należności. Zresztą już po wniesieniu pozwu i doręczeniu odpisu pozwu gminie ta w dalszym ciągu wносиła o oddalenie powództwa. Niniejsze stanowisko przedprocesowe i motywacja wyrażona w podpowiedzi na pozew jak również fakt braku podstaw dla obciążenia powoda konsekwencjami związanymi z wzajemnymi relacjami i uregulowaniem zasad współpracy pozwanych, powodowały zasadnym obciążenie kosztami postępowania w sposób solidarny obu pozwanych.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał ściąganie od pozwanego M. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwoty 1,48 zł tytułem nie uiszczonych wydatków na koszty stawiennictwa świadka (pkt. V).

W przedmiocie zwrotu powodowi połowy opłaty sądowej od pozwu Sąd orzekł (pkt. VI wyroku) na podstawie art. 79 ust. 1 pkt. 3a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r., nr 90, poz. 594, z późn. zm.).

Zarządzenie :

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom powoda i pozwanych
2. K.: 2 tygodnie